

Politiken

KRONIKEN 10. FEB. 2019 KL. 15.10 MICHALA CLANTE BENDIXEN

Michala Clante Bendixen er formand for Refugees Welcome

Overskrift

De fleste aner ikke, hvor massiv forskelsbehandlingen af udlændinge er - så her er en oversigt:

Underoverskrift

Mange af de ygtninge, jeg kender, siger: »Vi er taknemmelige for at være her, og vi vil gerne arbejde hårdt, men vi føler ikke, at vi nogensinde får en fair chance. Lige meget hvad vi gør, er det aldrig godt nok.

—

Danmark er for nylig blevet optaget i FN's Menneskerettighedsråd. Det burde man som dansker være stolt af, og det kunne være en god lejlighed til at foregå en række andre lande med et godt eksempel.

Vores samfund er jo kendt som et sted, hvor ligestilling og respekt for individets frihed vægtes højt, og hvor et stabilt demokrati og et pålideligt retssystem ikke accepterer forskelsbehandling og diskrimination.

Sådan er virkeligheden desværre ikke. Der indgives et stigende antal klager over Danmark til FN's menneskerettighedskomiteer, og mange klagere har fået medhold. Også Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg har flere gange underkendt dansk lovgivning, senest den særlige 26-års regel i familiesammenføringsager.

Reaktionen fra den danske regering og Socialdemokratiet er, at så må vi skrive konventionerne om eller stække domstolens magt.

I forarbejderne til flere af de nyere love er det direkte skrevet ind, at man er bevidst om en vis risiko for at overtræde menneskerettighederne. For vi vil have lov til at diskriminere – især udlændinge, der bor i Danmark.

Verdenserklæringen om Menneskerettigheder fylder i år 70, og de første to artikler lyder således – døm selv, om de er helt utidssvarende og bør revideres:

Artikel 1: Alle mennesker er født frie og lige i værdighed og rettigheder. De er udstyret med fornuft og samvittighed, og de bør handle mod hverandre i en broderskabets ånd.

Artikel 2: Enhver har krav på alle de rettigheder og friheder, som nævnes i denne erklæring, uden forskelsbehandling af nogen art, for eksempel på grund af race, farve, køn, sprog, religion, politisk eller anden anskuelse, national eller social oprindelse, formueforhold, fødsel eller anden samfundsmæssig stilling.

FN's Flygtningekonventionen siger, at flygtninge skal have de samme rettigheder og samme muligheder som landets egne borgere.

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention siger, at man ikke må diskriminere på grund af køn, etnicitet, religion, alder osv.

Børnekonventionen siger, at alle børn skal beskyttes mod diskrimination.

Kvindekonventionen siger, at kvinder skal beskyttes mod diskrimination.

Ændringer og stramninger i Udlændingeloven er sket lige siden 2001, og med både små og store skridt. Nogle er blevet diskuteret voldsomt, andre er bare umærkeligt gået igennem. Resultatet er et uoverskueligt kludetæppe af bestemmelser, som i samspil med hinanden gør hverdagen grundlæggende anderledes og sværere for Aisha end for Anja.

Mon ikke de færreste bakker op om direkte diskrimination og forskelsbehandling?

I min hverdag som rådgiver for flygtninge modtager jeg ofte henvendelser fra danskere, som slet ikke er klar over, hvordan alle disse stramninger virker i praksis – og som regel bliver de ret chokerede, når de tilfældigvis støder på det. Derfor vil jeg sætte spørgsmålstegn ved, om der nu egentlig også er bred folkelig opbakning til den nuværende indvandringspolitik?

Ja, der er bred opbakning til kravene om, at man skal lære dansk og forsørge sig selv – også fra indvandrere og flygtninge selv. Det er dog ikke alle, der er i stand til det, uanset hvor hårdt de prøver. Men mon ikke de færreste bakker op om direkte diskrimination og forskelsbehandling?

Nedenstående liste er ikke udtryk for 'en fair, men stram politik', men derimod for en opdeling i 'dem' og 'os', hvor vi mødes af forskellige regler og muligheder, alt efter om vi er indfødte eller tilkomne. Enkelte regler rammer også et lille antal af 'os', men det er tydeligvis collateral damage, som man forsøger at undgå. Der er også danskere på integrationsydelse, ja – men de udgør 2 procent.

Familiesammenføring:

To danskere kan frit gifte sig og/eller bo sammen, som de selv har lyst til – og deres børn kan naturligvis bo sammen med dem. Men sådan er det ikke for alle de mennesker, der enten selv har udenlandsk baggrund eller forelsker sig i en, der har det; her stilles der pludselig en uendelig række krav til ens økonomi (bankgaranti på 100.000 kr.), uddannelse og sprogkundskaber over et vist niveau for begge parter, egen bolig over en vis størrelse, fast job, og man skal påtage sig forsørgelsen af den anden.

For nogle flygtninge er der endda 3 års formel ventetid, før man kan ansøge om at få ægtefælle eller børn hertil. Mange børn bliver afvist med tvivlsomme argumenter om, at de ikke kan integreres, eller at barnet må blive boende hos sin bedstemor, moster eller andre. Som familiesammenført er man derefter totalt afhængig af sin partner – og kan ikke flytte eller blive skilt uden samtidig at skulle forlade landet.

Uddannelse:

Flygtninge og familiesammenførte har normalt ret til gratis uddannelse og SU. Men en tredjedel af de flygtninge, der har fået asyl i Danmark siden 2015 (ca. 4.000), skal selv betale for videregående uddannelse. De har nemlig en særlig status (par. 7,3), som ovenikøbet især anvendes på kvinder og derfor i praksis er dobbelt diskriminerende.

A-kasse:

En ny lov er netop vedtaget i januar. Den indeholder et krav om at have opholdt sig 7 år ud af de seneste 12 år i Danmark eller EU, før man kan få dagpenge, herunder dimittendsats som nyuddannet – selv om man opfylder de almindelige krav til dagpenge og har betalt i flere år. Samtidig er alternativet til dagpenge for denne gruppe ikke kontanthjælp, men den meget lavere integrationsydelse.

Integrationsydelse:

Alle, der ikke har boet lovligt i Danmark i 7 ud af de seneste 8 år og ikke er i arbejde, kan kun modtage cirka halvdelen af, hvad man modtager på kontanthjælp. Loven indeholder endda særlige undtagelsesmuligheder for danskere, der har boet udenlands. Og der er stramninger på vej, som sætter opholdstiden op til 9 ud af de seneste 10 år og nedsætter beløbet for forsørgere efter 3 år.

Institut for Menneskerettigheder har netop udgivet en rapport, som dokumenterer, at en stor del af familierne på integrationsydelse mangler penge til mad, medicin og andre helt basale fornødenheder. Dette er ud over at være ulovlig diskrimination også grundlovsstridigt.

Børnecheck:

Nyankomne flygtninge og indvandrere optjener først fuld ret til børnecheck efter 6 år – selv om deres børn koster præcis det samme som danske børn. Dette sammenholdt med integrationsydelsen fører til, at mange flere udenlandske børn lever i fattigdom end danske børn, procentvis. Samtidig skelnes der kun mellem forsørger og ikke-forsørger under integrationsydelsen, så jo flere børn man har, jo mindre har hvert enkelt barn at leve for.

Folkepension:

Man optjener først fuld folkepension efter 40 års ophold i Danmark – og det kan flygtninge og indvandrere ikke nå, hvis de er kommet som voksne. De har derfor udsigt til en fattig alderdom, selv om de har arbejdet og betalt skat i mange år. Tidligere var der en undtagelsesregel fra kravet om 40 års ophold for flygtninge, men den er fjernet.

Egenbetaling for tolke i sundhedsvæsenet:

Efter 3 år i landet skal man nu selv betale for tolk, hvis man ikke er tilstrækkelig god til dansk – og det er de færreste efter så kort tid. Mange ældre flygtninge/indvandrere bliver aldrig gode nok til at kunne føre en kompliceret samtale med en læge.

I forbindelse med operation er tolkeudgiften ca. 1.400 kr. Ifølge Lægeforeningen giver dette risiko for fejlbehandling af alle, der ikke taler flydende dansk og ikke har råd til/vælger at betale for tolk. Loven er ny, men har allerede ført til flere aflyste operationer. Etniske minoriteter har således ikke lige ret til sundhed.

Voldsramte kvinder:

Udenlandske kvinder, som får tæv af deres mænd, risikerer at miste deres opholdstilladelse, hvis de lader sig skille og flytter fra manden, og faktisk er etniske minoriteter endda overrepræsenteret på krisecentrene. Her har vi således en dobbelt diskrimination, både etnisk og kønsmæssig.

Permanent ophold og statsborgerskab:

Som indfødt dansker skal man aldrig bekymre sig om at blive smidt ud af sit eget land, og man kan nemt få et pas, så man kan rejse på ferie eller skoleudflugt. Men et stort antal børn og unge, som er opvokset i Danmark (måske endda født her), har kun midlertidig opholdstilladelse og kun fremmedpas.

Det betyder, at de ofte har svært ved at rejse til udlandet og kan miste deres opholdstilladelse igen. Voksne uden dansk statsborgerskab risikerer udvisning, selv for mindre lovovertrædelser, og de seneste stramninger har gjort det meget nemt at inddrage en flygtningestatus, selv efter mange år.

Demokrati:

Uden dansk statsborgerskab har man ikke stemmeret til Folketinget og kan ikke have et job som f.eks. politibetjent eller embedsmand. Kravene til permanent ophold og statsborgerskab er blevet meget svære at opfylde, og en stigende andel borgere har derfor ingen sikkerhed og ingen demokratisk indflydelse, selv om de har boet her en stor del af deres liv. I dag har kun hver fjerde indvandrer/flygtning dansk statsborgerskab, og det har i gennemsnit taget dem 16 år at få det.

Kriminalitet:

Selv små lovovertrædelser som fartbøder, hashbesiddelse eller butikstyveri kan betyde mange års karantæne fra permanent ophold og statsborgerskab, oven i selve straffen. Den nye dobbelte straf i ghettoområder rammer også mest etniske minoriteter, da de per definition er overrepræsenteret i ghettoområderne.

Lidt alvorligere overtrædelser kan betyde evig udelukkelse fra permanent ophold og statsborgerskab, og selv en dom for at have deltaget i et mindre slagsmål kan betyde udvisning fra landet eller mange år på tålt ophold i et udrejsecenter. For en dansker har det ingen konsekvenser ud over selve straffen for at have begået noget kriminelt – ud over at det i nogle tilfælde kan være sværere at finde et job bagefter, hvilket også gælder udlændinge.

En dansk Bandidos-rocker kommer ud af fængslet en dag, men et Loyal to Familia-medlem smides ud af Danmark, selv om han er født her. En mand, der som ung har været

med i en bande og nu arbejder med at få andre unge ud af miljøet, er udelukket fra at få dansk statsborgerskab.

Ghettopakken:

Et af kriterierne for at blive optaget på ghettolisten er antallet af indvandrere i bebyggelsen. Den nye ghettopakke giver dobbelt straf for kriminalitet i området, beboerne kan ikke få familiesammenføring, og de tosprogede børn mister børnechecken, hvis de ikke afleveres i vuggestue. Disse særregler er således møntet på etniske minoriteter.

Religion:

Kristendom er statsreligion i Danmark. Kirkeskat opkræves af staten, alle nyfødte skulle indtil 2010 registreres på det lokale kirkekontor, folkeskolen underviser i kristendom frem for i religion, Folketingets medlemmer går i kirke på åbningsdagen, kun kristne helligdage overholdes, der er ingen statsgodkendte uddannelser for andre religiøse forkyndere. I det nye medieforlig blev kristendom sågar skrevet ind i stedet for integration. Alt dette giver en fordel for de kristne protestanter og derfor en sværere situation for alle andre religioner. Sverige er f.eks. et sekulært land, hvor kirken ikke har særstilling.

Social diskrimination:

Alle de nævnte områder er direkte styret af lovgiverne og administrationen. Det er dermed en formel og mere eller mindre bevidst diskrimination. Her er tale om begrænsning af familieliv, sundhed, uddannelse, indkomst, demokratisk indflydelse samt hårdere konsekvenser af lovovertrædelser og mindre frihed.

Men ved siden af dette mødes næsten alle flygtninge og indvandrere også af en forskelsbehandling, som udøves i det daglige af os alle sammen individuelt. Masser af undersøgelser har vist, at man kommer bagest i køen til både job, læreplads, lejlighed og diskotek, hvis man ikke har et danskklingende navn og ikke ser etnisk dansk ud.

Nogle få eksempler: Min ven Isam fra Sudan var sammen med en anden mørk klassekammerat de eneste to, der ikke fandt en læreplads under deres vvs-uddannelse. Min ven John fra Uganda er blevet kaldt en abe af en kollega på et stort metalværksted, da de kom op at diskutere, hvilken vej kranen skulle køre. Jeg er selv blevet afvist i døren på en natklub på Nørrebro i selskab med fem venner fra Eritrea. Telemarketingfirmaer opfordrer deres sælgere med etnisk minoritetsbaggrund til at bruge et dansk navn frem for deres eget, når de ringer rundt. De fleste flygtninge og indvandrere arbejder langt under deres uddannelsesniveau, fordi ingen vil ansætte dem inden for deres fag.

Som flygtning/indvandrer mødes man konstant af negativ omtale i medierne og fordomsfulde holdninger hos mange danskere, ikke mindst politikere. En del af det er ikke ondt ment, men den samlede oplevelse bliver meget hård. Flere af mine flygtningevenner er holdt op med at se nyheder, fordi de ikke kan holde den negative måde, de fremstilles på, ud.

Alle er nu blevet enige om, at 'integrationen er slået fejl'. Beviset, som fremføres, er, at vores nye medborgere er lavere uddannet, mindre i arbejde, bor dårligere, har lavere indtægt, dårligere helbred, de unge mænd er mere kriminelle. Det er i store træk og på kort sigt korrekt. Men den eneste løsning, politikerne kan få øje på, er 'at stille krav' til flygtninge og indvandrere. Fejlen ligger tilsyneladende udelukkende hos dem selv. Man har glemt, at integration går begge veje.

Kombinationen af den formelle og den sociale diskrimination er en væsentlig del af forklaringen på, at vores nye medborgere stadig på mange måder befinder sig lavest i samfundet. Når man ser på alle de områder, hvor udlændinge konkret har dårligere muligheder end danskere, kan det vel ikke undre, at de klarer sig lidt dårligere generelt? Dertil kommer så, at mange flygtninge har traumatiske oplevelser og en dyb sorg med i bagagen, og de har været tvunget til at forlade deres hjemland – noget, man ikke kan forestille sig som dansker. Og som nydansker er man helt logisk dårligere stillet med hensyn til sprog, kultur, netværk osv. På den baggrund er det ganske imponerende, at unge kvinder med minoritetsbaggrund har overhalet de danske kvinder, og at over halvdelen af de nye flygtninge kommer i job inden for 3 år. Men regeringen ønsker ikke længere integration af flygtninge, nu handler det kun om, at de skal vende 'hjem' hurtigst muligt.

Mange af de flygtninge, jeg kender, siger: »Vi er taknemmelige for at være her, og vi vil gerne arbejde hårdt, men vi føler ikke, at vi nogensinde får en fair chance. Lige meget hvad vi gør, er det aldrig godt nok – og vi bliver altid behandlet dårligere end danskerne«. Har de ret?